

ПРОТОКОЛ

№ 1198

гр. Варна, 08.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, X СЪСТАВ, в публично заседание на осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивелина Влагова

при участието на секретаря Славей Н. Янчева
Сложи за разглеждане докладваното от Ивелина Влагова Гражданско дело
№ 20223100100079 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:01 часа се явиха:

Ищецът ВЛ. АК., редовно уведомен, не се явява. Представява се от адв. Ю.Г., редовно упълномощен и приет от съда от преди.

Ответникът ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, редовно уведомен. Представява се от прокурор И.Б., приета от съда от преди.

Вещото лице В. СВ. Д., редовно призована, явява се лично.

Вещото лице К. Д. КР., редовно призована явява се лично.

Адв. Г.: Да се даде ход на делото.

Прокурор Б.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Адв. Г.: В експертизата доверителят ми е записан като В. А. А..

Вещото лице К.: Когато му снемяхме самоличността, господинът каза, че се казва В. А. А., но се води с двете имена.

Адв. Г.: По информация на майката на В. в личната си карта лицето е посочено с две имена и ЕГН така, както е отразено в исковата молба.

СЪДЪТ докладва постъпило в срока по чл. 199 от ГПК заключение вх. рег. № 15049/23.06.2022 г. по допуснатата комплексна съдебно – психологична и психиатрична експертиза и пристъпи към изслушване на вещите лица, след снемане на тяхната самоличност.

Вещо лице В. СВ. Д.: 29 г., неомъжена, неосъждана, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Поддържа представеното писмено заключение по допуснатата комплексна съдебно – психологична и психиатрична експертиза.

Вещо лице К. Д. КР.: 71 г., омъжена, неосъждана, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Поддържа представеното писмено заключение по допуснатата комплексна съдебно – психологична и психиатрична експертиза.

Вещото лице К.: Нямам основания за корекция на даденото заключение.

Вещото лице, на въпроси на адв. Г.:

Вещото лице К.: Това, което сме посочили на стр.6 е заключението в резултат на изготвения към момента личностов психологически профил на лицето и това са констатациите по тестовете, и сме писали в тези наши психологични тестове изработени към него момент, че лицето е предимно тревожно, а не депресивно, но тревогата може да доведе до депресивни състояния, които са свързани с епизоди. Тревогата по принцип винаги води до нарушения на съня и когато човек е тревожен, в едни хора имаме така наречената астенична тревожност, когато те са обрани, тихи, не двигателно активни и свръх активни, ажитирани, ажитираната тревожност. При други лица обаче тази тревога се изразява в така наречената психосоматика. Започват да имат оплаквания от свои вътрешни и незначими соматични заболявания, които малко тревожността хиперболизира и актуализира. Това е нашето заключение, което е описано в психологичната експертиза.

Към настоящия момент стрес не е наличен, определен стрес, защото стресът това е емоционална реакция на дадено събитие, а стресът не може да бъде персистиращ във времето, особено в този случай.

Вещото лице, на въпроси на прокурор Б.:

Вещото лице Д.: „Въпросникът на Айзенк“ е личностен въпросник.

Вещото лице К.: Определя личността, характера, типа нервна система и реакциите.

Вещото лице Д.: Въпросите бяха доста, но определят типа темперамент.

Вещото лице К.: Те са стандартни тестове с около над 100 въпроса.

Вещото лице Д.: Например задават се следните въпроси: Никога не съм закъснявал за среща, да или не. Въпроси, на които запитвания отговаря с да или не. Друг пример за такъв въпрос е “Дали съм лъгал или не някого за нещо”.

Вещото лице К.: Тъй като въпросникът е много дълъг изследваните лице не могат да преценят какво точно питаме, на какво целим да ги питаме, защото са понякога много тривиални, а понякога са много конкретни и въпросникът е изключително дълъг. Ние там засичаме горе долу и време, което има значение за да ни каже дали лицето има някакво амбивалентно отношение и се притеснява, тогава се установява дали ще ни даде отговор според неговото усещане.

Вещото лице, на въпроси на Съда:

Вещото лице К.: В момента няма психично разстройство, това е категорично. Много трудно мога да фрагментирам по периоди, защото това е един изключително силен стрес за едно, държа да отбележа, 17 годишно момче. Аз работех с това момче по време на наказателното дело, т.к. правихме комплексната експертиза по делото и имах много лични впечатления. Лицето беше изключително стресирано от събитието, от самия живот до този момент, в който настъпва това неприятно за него събитие. Това е един изключително тежък психически, а понякога и физически тормоз към майката от страна на бащата или партньора, който това момче е преживяло. Настъпилото събитие е почти 24 часа, ако не бъркам, инцидент което е документирано и със звукозапис. Това момче и до настоящия момент не е изтрил този записа от телефона си. Това момче е обременено психически още преди да настъпи събитието. Бащата е човек, който е употребявал алкохол, създавал е проблеми в семейството по всякакъв начин и това момче е трябвало да живее в този стрес.

Ако мога да преценя така нещата, обективно ще ги кажа. Най – силен е бил момента на стреса на цялото му психическо натоварване след момента на извършване на акта, непосредствено преди викането на полицията, преди идването, тогава е най – големия стрес, т.е. след извършването на деянието, в самия момент, защото в него момент той осъзнава, че е убил баща си. След това е задържането му в ареста, той е бил в индивидуална килия, те са му осигурили да няма контакт с други хора. Знам, че за един млад човек задържането и оставането сам е травмиращо, дори и народопсихологично, а да не говорим за психиатричното и психологичните тестове, които бяха изработени там. По- големият стрес определено е от самото деяние. Осъзнаването по- нататък поражда чувството на вина, на скръб, неминуемо. При лицето има много силен момент на скръб, това е роден баща. Той е много чувствителен, той е интроверт.

Има поредица от събития, но мога да преценя житейския път и то по документи. След пускането му от ареста на втория ден след това той тръгва на училище и завършва успешно тази учебна година с присъствено обучение. Той се е капсулирал в себе си. Това задържане не мога да кажа колко е тежко за него, но после има други факти, които момчето

преработва по- тежко – отношението на неговите съученици. Варна е един малък град, той е в частно училище, което е с много малък колектив. Той отчита сам за себе си отношенията. Има медии, да не забравим това е фактор, може би тези неща, доколкото съдебния процес моля да бъде разбрана правилно, но адвокатът му значително му е спестил проблемите по време на съдебния процес. С най - голяма тежест за ищеца от всички събитията е инцидентът, всичко друго само допълва, допринася за това чувство на вина.

Вещото лице Д.: Поддържам това, което заяви колежата К.. Всичко се е случило в много кратък период, но тормоза и това, което е преживявал той през годините се е натрупвало и има много по- тежка емоционална стойност за него, още повече, че е родния му баща, така че определено това най- много натежава. Всичко е стресиращо, не можем да кажем, че точно едно нещо е допринесло най- много, понеже тестовите отразяват сега как се чувства, т.е. трудно е да разграничим всички тези негативни ситуации. Още повече, че след цялото наказателно преследване, са се случили още фактори, които оказват негативно влияние върху него. Това, че е изгубил баща си, най- вече това го травмира.

Вещото лице К.: Не казва, че е убил баща си. Какъвто и човек да си думата “убийство” трудно може да се каже. По- скоро е емоционалната загуба на родител. Освен това родителите на бащата, а те са били подкрепящо семейство за това семейство. Идвайки от Москва тук братът на бащата е имал добри отношения с него, а след инцидента, макар че те след инцидента дойдоха и се видяха, но след това връзките на семейството с родителското семейство на бащата са подтиснати, а той се чувства зле от цялото това нещо. Той е израснал там, той е бил в Москва при това семейство и сега то го отхвърля. Макар, че той не казва буквално “отхвърлят ме”, но не му се обаждат. Те не обвиняват него, но обвиняват майката, негативното отношение е към живите членове на семейството и по - специално към майката. Понеже и той се чувства виновен вече за това отношение, защото той фактически го е предизвикал. Той е много чувствителен. Този човек е опитал, мисля от близките да ходи на психолог, на два пъти са правени опити, както за амбулаторен психолог, така и за училищен, но просто не са могли по никакъв начин да стигнат до някакъв терапевтичен консенсус и той остава дълбоко непреработил тази психотравма. Травмата на събитието дава един непрекъснато много лош фон. Той е алианиран в момента, работи като компютърен специалист, отделил се е от семейното жилище и е в друго жилище. Има стрес влизайки в къщата да види вратата на собствената си стая, където е станал инцидента и затова е избягал на друго място. Има огромна травма. Понастоящем не е добре. В момента се е отдал прекалено много на работа, за да не мисли, работа, работа и работа. Не е възстановил приятелската си среда. Има само един приятел.

Ние сме работили по 4 часа с него, даже го измъчихме. Той не беше много доволен от толкова дългите разговори и тестове. За нас бяха много важни. След травмата, след инцидента, отношенията на хората, които живеят там в една много затворена общност е лошо, започват да убиват и тровят кучетата им. Майката се занимава с отглеждане на

породисти кученца, като развъдник. Започва убиването на животните, просто зануляват ги, убиват бизнеса. Миналата година е останало само едно куче, любимото му куче, но и то почива при едни по- странни обстоятелства. Сега вече се опитват да възвърнат бизнеса, но това също е било един огромен проблем за него. Майката има ново семейство в момента и се мъчи по всякакъв начин, каквото зависи от нея да направи, за да се чувства той спокоен и добре, ако може той дори в един момент да каже “дори да кажа на моите роднини, че аз живея отделно от нея”.

Вещото лице, на въпроси на прокурор Б.:

Вещото лице К.: Не мога да кажа дали, ако нямаше наказателно производство щеше да има промяна в психологичното състояние на лицето. Как може да няма наказателно производство?

Вещото лице, на въпроси на Съда:

Вещото лице К.: Той не е психопат. Не е човек, който е лишен от чувства. Той е прекалено добър човек. За нас деянието му беше не толкова защита на майката. Аз като слушах записа съм потресена от ужаса, който е трябвало да изживее това дете на 17 години. Винаги ще му тежи на това момче. Тя не може да се изтрие случката. Дори да не му беше повдигнато обвинение със сигурност щяха да настъпят поне част от тези последици у него. Той не е готов да работи, трябва много да работи, за да го преработи това нещо. Този жесток стрес за него може да бъде с огромни последици в живота му. Това, е което можем да кажем.

Вещото лице, на въпроси на адв. Г.:

Вещото лице К.: Той завършва с успех 5,67. В първите дни, в една концентрация винаги, когато имаш една доминанта на емоционален стрес, той е ходил на училище, но може би в началото е бил с присъствие физическо отколкото в полза на учението.

Пояснявам, това което съм посочила на стр.3 от заключението, че е крещял в съня си. Това е за липсата на добър нощен сън. Това са кошмарите в съня, които са в резултат на емоциите, които не са отработени, травмата не е отработена и когато кората по време на сън, дали той ще бъде бързия сън или в продължителния сън заспива, тогава подсъзнанието се връща към тази неотработена психотравма и емоционалност. Сега, какво точно крещи, за това никой не може да предвиди, дори да събудите пациента в този момент той може да не може да Ви каже какво точно е изживял. Тези викове по време на сън са кошмари. Понастоящем също ги има.

Всичко му влияе на психиката, но не може да бъде по друг начин отношението към него, защото това е един факт, а колкото и да е травмиращ за г-н А., обаче той е истински, а децата са доста жестоки.

Адв. Г.: Нямам повече въпроси към вещите лица.

Прокурор Б.: Нямам повече въпроси към вещите лица.

СЪДЪТ по комплексната съдебно – психологична и психиатрична експертиза,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствата по делото писменото заключение с вх. рег. № 15049/23.06.2022 г. на вещите лица В. СВ. Д. и К. Д. КР..

СЪДЪТ ДОКЛАДВА Справка – декларация, депозирана от вещото лице К. Д. КР. за увеличаване на определеният от съда депозит от 200 /двеста/ лева на 340.80 /триста и четиридесет и 0.80/ лева.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА Справка – декларация, депозирана от вещото лице В. СВ. Д. за увеличаване на определеният от съда депозит от 200 /двеста/ лева на 340.80 /триста и четиридесет и 0.80/ лева.

СЪДЪТ като взе предвид, представените справки – декларации от вещите лица намира, че депозита за възнаграждение на вещите лица следва да бъде изменен, както следва: от 200 /двеста/ лева **на 340.80 /триста и четиридесет и 0.80/ лева** за вещото лице К. Д. КР. и от 200 /двеста/ лева **на 340.80 /триста и четиридесет и 0.80/ лева** за вещото лице В. СВ. Д., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЕЛЯ окончателен депозит за вещите лица, както следва: **200 /двеста/ лева** за вещото лице В. СВ. Д. и от 200 /двеста/ лева **на 340.80 /триста и четиридесет и 0.80/ лева** за вещото лице К. Д. КР..

ДА СЕ ИЗДАДАТ разходни касови ордери за сумата на първоначално внесен депозит в размер на по **200 лева /изд. 2 бр. РКО за по 200 лв./**.

ЗАДЪЛЖАВА ищеца, в петдневен срок от днес, да довнесе сумата от 281,60 /двеста осемдесет и един и 0.60/ лева, представляваща увеличен размер за възнаграждение на вещите лица.

УКАЗВА на ищеца да представи доказателства за доведен депозит в размер на 281,60 лв.

След допълнителното внасяне ще бъде издаден разходен касов ордер на вещите лица К. Д. КР. и В. СВ. Д..

Адв. Г.: Нямаме други доказателствени искания. Представям списък по чл. 80 с искане за присъждане на възнаграждение по чл. 38 от ЗАДв. Претендираме тези пари, които допълнително определихте на вещите лица и ще внесем.

Прокурор Б.: Възразявам за прекомерност на адвокатското възнаграждение и разноските.

СЪДЪТ като взе предвид, че страните не сочат други доказателства в днешно съдебно заседание, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Г.: В тази казус проблемът възниква според мен от неправилната преценка. Още първоначално безспорно е, че едно 24-часово задържане е било необходимо, едно 72-часово може би, но още от самото начало нещата са безспорни, защото имаме свидетелски показания от майката и от един юрист адв. М.П., която е непосредствения съсед до тях, които обясняват ситуацията. Даже кметът е обяснил ситуацията, въпреки, че са го взели за поемно лице и по този начин са отрязали важен свидетел. Основата на преценката е дали приемаш категорично, че това е неизбежна отбрана, или продължаваш с обвинението по чл.116 НК. Това е целият въпрос, защото съдът не задържа непълнолетния А. тогава. Прокуратурата го предлага, защото явно е преценила, че е убийство по чл. 116 от НК, независимо от това, което казват вещите лица, че доминантата е „Аз убих баща си“, което е нормално психическо състояние човек, който изпитва нормални човешки емоции. Нещата се заключават до бързата преценка. Продължава по предвидените обвинения по чл. 116 от НК. Едва тогава направихме възражение, когато имяхме възможност да участваме в искането за събиране на доказателства да се направи допълнителна експертиза, която доказва, че майката е била захваната по такъв начин, че животът ѝ е бил в опасност. Едва тогава Прокуратурата реши да му повдигне по-леко обвинение от същия раздел на НК, което е основанието да предявим тези искиове. Развитието продължи и след предявяване по полския текст на чл. 12 НК. Прокуратурата не се съобрази с тези неща и внесе обвинение. Безспорно на първа инстанция той беше осъден символично, ако той е съден по този член няма как да е осъден с голяма присъда. Аз имам една присъда на Старозагорския съд, при която беше починал пълен шофьор, който се блъска в голям тир, неговата спътница беше тежко ранена, но в крайна сметка експертизата реши, че ударът е върху осевата линия и му сложиха три месеца лишаване от свобода условно и тази присъда остана, защото си отива човешки живот и явно съдът вижда нещата, каквито са в реалността, това е неразумна постъпка. В случая бяхме пред същата история, съдът е виждал, че нещата са гранични, но е

преценил така. Следващите две инстанции бяха категорични, че в случая се касае за приложението на чл. 12 НК. Прокуратурата на горните инстанции беше взела същото становище.

Тези неща са обусловени в експертизата и вие ще видите и я познавате, моля да обърнете внимание само на това, че преди заключението на стр. 6, че въпреки резултатите от въпросниците отразяват завишени стойности на тревожност на ищеца, поради натрупаните във времето травматични събития не може да се направи обективна оценка кое е с по-голяма тежест и влияе върху психическото му състояние. Делото безспорно не е за преживяванията и кога и как ще преработи това, че той е физическия извършител, делото е за това, че този човек е можел да бъде оставен на спокойствие и да каже, че е действал така, както обществото го изисква. Това не е направила прокуратурата и делото е за това.

Моля в заключението да отчетете, че вещите лица отразяват, че преживените емоционални семейни натоварвания, инцидента и последвалата смърт са довели до промяна на начина на живот както със семейството, така и с връсниците, един важен за нас факт, защото и разглеждането на делото е част от тези емоционални преживявания на лицето, което се потвърждава от изразеното в предпоследния абзац, че лицето изпитва завишени стойности на тревожност и имат несъмнен адаптивен елемент.

Считам, че ние не сме предявили иск със завишена стойност, всичко отразено в исковата молба беше доказано и моля да прецените обстоятелствата цялостно и съответно да присъдите едно обезщетение, което да бъде съобразено с принципа на справедливост и съобразено с показанията на разпитаните свидетели, които изслушахте лично. Те безспорно сочат на това, че наказателният процес също има отражение върху психиката му. Считам, че тези неимуществени вреди са обезщетени по справедливост и моля да ги присъдите.

Моля да присъдите разноските по чл. 38 от ЗА, безспорно семейството е в недобро финансово състояние, което е отразено и в заключението на експертите, които сочат, че това също е проблем за момчето.

Прокурор Б.: Считам, че в този случай и по този казус прокуратурата не следва да бъде осъждана да възмездява причинени неимуществени вреди на ищеца. Не чух от заключението на вещите лица преди малко и намек за това, че ако бъде осъдена прокуратурата и бъдат получени суми, психотравмата, която ищеца има ще бъде излекувана, или облекчена. Вещите лица обясниха за психическото състояние и психотравмата, която ищецът има. Тази травма и това психическо състояние обаче не са резултат на воденото срещу ищеца наказателно производство. Тази психотравма е в резултат на атмосферата в семейството продължила с години и създадена в голяма степен от бащата на ищеца. Каква е била атмосферата преди 31.12.2018 г. аз не знам, но за атмосферата в този дом и това семейство са налице доказателства по настоящото дело. Има ги звуковите файлове, същите са преписани и всеки може да се убеди за каква атмосфера става въпрос, за какво отношение става дума от страна на бащата към единствения му син и към майката. Вещите лица заявиха, че А. не е психопат, той не е социопат, той е едно добро

същество, едно момче, което, както повечето момчета обичат дълбоко майка си и са готови да направят много за нея. Без да иска, както се оказва, за да защити жената, която го е родила и която го обича, той нанася удари по баща си и за негов ужас баща му умира. Оттам нататък той бяга, майката започва да почиства, да помага на съпруга си, звъни на телефона съобщава на съседката, звъни на полицията и те идват. При пристигането на полицията баща вече е труп. С това се иска прокуратурата да бъде наказана за това, че си е свършила работата, затова, че не е дала точната квалификация на деянието часове след като се е случило, без да са разпитани всички лица по случая и да бъдат събрани всички доказателства и че не е могла да предвиди какво ще е заключението на част от съдебните състави. Да, вярно е, че на една основна част от тези състави актовете не подлежат на обжалване, но все пак е имало и съдебни състави, които са смятали както и прокурорите. Защото както те, така и прокурорите и ищеца са хора и имат право на субективна преценка на фактите. Фактите са, че има наръган няколкократно човек, който е починал. С оглед на това, което е събрано в рамките на до 24 часа е повдигнато обвинението по чл. 116 от НК. Задържането от страна на прокуратурата е продължило 14 часа, а обективно са по-малко, ако не броим транспортирането - от 12 часа на едната дата до 10 часа на другия ден, говорим за един следобед, нощта и другата сутрин преди да се изгледа мярката. Спрямо него е взета най-леката мярка, при положение, че при ал. 2 на чл. 63 законът е категоричен, че е задължително задържане под стража. Не сме протестирали тази мярка, защото сме хора и виждаме, че срещу нас няма опасен за обществото елемент. Ние трябва да изпълним това, което законът ни вменява, защото особено в нашата страна, прокурорът е уязвим „Корумпиран е, затова не го задържаха“. Ние не можем да предвидим как ще реагира обществото и как ще разсъждават близките или съселяните, ние действаме по закон. Когато видим, защото прокурорът в повечето случаи вижда обвиняемия в залата и гледа документите към този момент, няма да протестира мярката естествено и тя най-леката мярка, за която не се представиха доказателства да е оказала каквото и да е отрицателно действие. Прокуратурата не е разгласявала този случай. Този случай е станал известен на повече хора не по вина на прокуратурата и не можем да дължим обезщетение за това, че хората са такива. За страничните хора това е убиец, а ние не го преследваме за това. Защо да дължим обезщетение за това, че хората говорят, без да са прочели каквото и да е. От нас се иска в първия момент, без да сме събрали доказателства да кажем, че няма да го съдим и няма да повдигаме обвинение. Може ли да има убит човек и ние да не изпълним задълженията си да проведем наказателно производство? В хода на това производство ние сме били напълно добросъвестни - файловете са снети, преведени, разпитани са, уважили сме исканията на защитата, веднага след това сваляме обвинението по 116 от НК и е повдигнато такова по чл. 118 НК - много по-лек текст. Имаме присъда, която не е тежка, и сме съгласни с нея, защото момчето е живяло в ад много години, но за това прокуратурата не е виновна. Съдът в следващите инстанции е преценил, че е било неизбежна отбрана, но по това дело не се събраха и няма данни за това воденето на наказателното производство да е причинило особено тежка травма. Основната травма в случая е, че без да иска, без да го е целял е убил баща си. Колкото да не го обичаш, колкото и да те е наранявал, паметта е

избирателна и запазва хубавите, а не лошите. Не наказателното производство е причина за травмата, а това, което ищецът е направил и тази травма няма да бъде излекувана като се получат пари от прокуратурата. Вещите лица казаха, че ищецът трябва да се работи, но той не го прави. Не го упреквам, всеки е различен и действа както иска, но в случая би било крайно неморално прокуратурата да бъде осъдена да плаща обезщетение. Поради това моля да не уважавате иска срещу прокуратурата, защото провеждането на наказателното производство не е увредило ищеца, не му е причинила никаква морална или психическа травма, ако той има такава, тя е в резултата на неговите действия. Грехът е негов и затова, че той страда прокуратурата не му дължи обезщетение, поради което моля да не уважавате иска.

Адв. Г.: /Реплика/ Ако не беше репликата на колегата, че е неморално да се съди прокуратурата, нямаше да взема реплика, но това е в конкретния случай не е така. Ние сме го посочили на стр. 4 от исковата молба, в която позовавайки се на СППЕ е записано, че на въпроса как се чувства в последно време, доверителят ми отговаря „Тъжен съм. Страхувам се за бъдещето, защото не зная какво ще стане. Обвиняват ме за убийство – най-силното обвинение, както разбирам, страх ме е че ще престоя огромно време в затвора, разбирам, че животът ми ще премине в затвора и от това се страхувам. Дори да разбирам, че не съм виновен, не мога да премахна страха, но съм щастлив, че съм жив и аз и майка ми оцеляхме“. Ето затова е иска, вие сте хора юристи, учили сте за това, учили сте закона и как да го прилагате. С оглед константната практика на Окръжния съд, Прокуратурата отговаря за всички действия, дори и на съда, трябва да отговаря и за тази осъдителна присъда и на първа инстанция. На втора инстанция прокурорът иска да се остави тази присъда в сила, това не е неизбежна отбрана. Не съм съгласен с постановката на колежката. Тези неща са отразени в исковата молба, важни са доказателствата, а те сочат на това, че има грешка на Прокуратурата.

СЪДЪТ ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение на 08.08.2022 г.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:11 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____